

Har jag rätt eller fel ?

Poetens rosenskimrande bild av kärlek
är minst sagt märkvärdig.

Det handlar om vuxna människor
som själva menar sig vara både mogna och kloka.

Men att kärlek ännu beskrivs som något
skimrande, romantiskt, evigt och enbart
underbart och lyckligt är liksom i sagan
något som inte existerar mer än just i sagan.

Kärlek, vad det nu är, innebär kamp
och ständiga, ständiga, kompromisser.
Om du inte är villig att kompromissa
kan du inte ens se din partner som vän
och för att det vi kallar kärlek ska överleva
måste din partner först och främst vara
din bästa vän.

Din förtroigna. Din pålitliga. Den du
vill ha tills döden skiljer er åt. Den du
behöver för att orka. Den du stöttar
när hon/han är ledsen, sjuk och kraftlös.
Den du vaknar med och somnar med.
Den du vet känner din kropp och du dens kropp.
Den som har ljud för sig och åsikter du inte
kan hålla med om men ändå tycka de är ok.

Sex har blivit så upphaussat idag att folk
orkar ju snart inte ha sex och det märks på
försäljningen av "sexleksaker" som slår
alla rekord.

Det är inte kärlek.

Det är uppgivenhet och djup olycka.

Kärlek är ett liv där lyckan mäktar med
att bära olyckan, kunna tala med och om den
och se den som nödvändig för lyckan.

Som t ex att man blir trötta på varann och inte vill
ha sex. Utan att det ses som att "kärleken skulle
vara slut". Kärlekens väsen är ljusår från det
knapplösa knullet och tvärtom.

Idag flyr människor olyckan.

I samma stund har hon flytt lyckan.

Kvar blir ett ansikte med vacker hud
utan årsringar.

Utan liv.

Om man väljer ensamheten gör man det
för att man är bränd.

Ska den som väntar på dig betala den olyckan ?

Alla är brända.

Fråga får du höra !

Jag har till sist ett förslag på namnändring.

Depression har blivit lätt att säga.
Likaså utmattning.

Om vi säger olycka i stället tror jag det
kommer närmare sanningen + att vi kanske
så småningom kan börja ta oss loss från
psykiatrins förbannelse. Den som binder
med sina eviga diagnoser i st f att förlösa.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gunnar Hilén med Poeter.se id #26287 innehar upphovsrätten